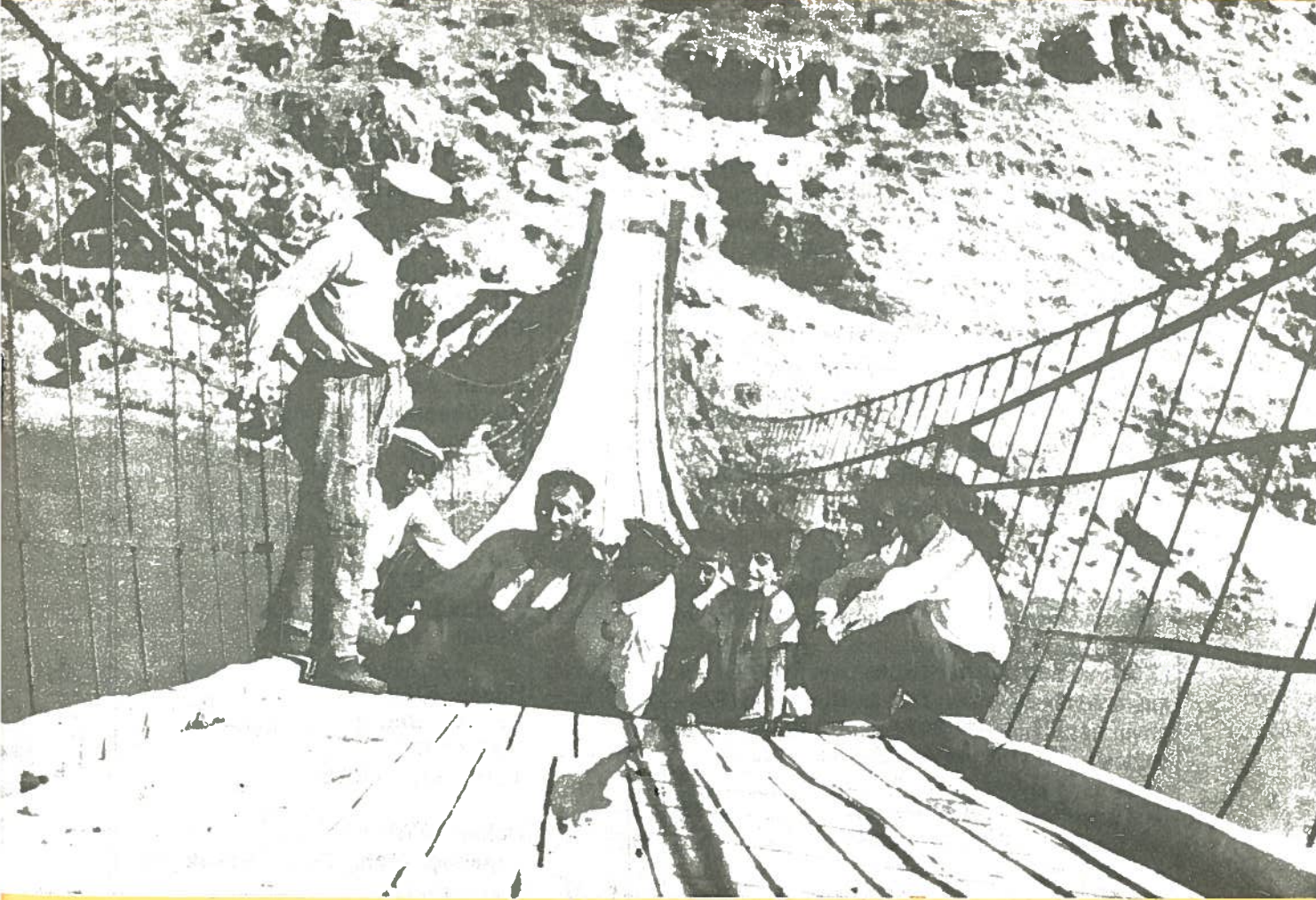

dđđđn

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

1/93

Seyfi BEŞE
Birdal TOKAT
Gürol KORKMAZ
Midran YOKUŞ
Asal UÇKUNKAYA
Dr. Kriton DİNÇMEN

Fikret TAYAZ
Gülsun PAYLAŞAN
Ahmet SAMUR
Mehmet Ali BİLİR
H. Cüneyt ÖZKUL

Hüseyin UÇKUNKAYA
S. Selami TAŞBAŞI
Ali ŞAHİN
Kıymet POLAT
Ahmet GÜNDÜZ

ABONELERİMİZ

- 140- Tuğrul ÇELİKEL
Kumkapı Sokak No: 29/1
Gaziosmanpaşa/ANKARA
- 217- Ayşe Halide GÜNDÜZ
Güven Mah. 398 Sokak No: 40
Şirinyer/İZMİR
- 218- Köksal BEYDEMİR
Dicle Üniv. Diş Hek. Fak.
Protez
Anabilim Dalı Yard. Doçent
DİYARBAKIR
- 219- İsmet DURSUN
T.C. Ziraat Bank. Böle. Md.
DİYARBAKIR
- 220- Memduh SOYLU
İstiklâl Mah. 5. Sokak
No: 10/6 Kaya Apt.
MALATYA
- 221- Mehmet ALPER
Modanlı Köyünde
23960 Ağın/ELAZIĞ
- 222- İsmet ŞAHİN
Ertuğrul Gazi Mah. 1000
Konutlar Blok 83 Kat: 3 Da. 6
BURSA
- 223- A. Metin TÜZÜN
1. Asliye Hukuk Hakimi
MALATYA
- 224- Sadrettin ÇELİK
1. Durak Yıldız Blok A-5/22
Tif: 3152571
Yenimahalle/ANKARA
- 225- Fikret TAYAZ
Gülpınar Sok. No: 9/13
Aktümen Apt.
Cebeci/ANKARA
- 226- Ahmet DEVİREN
4. Cadde No: 3/5
Ev Tif: 222 66 21
Emek/ANKARA
- 227- Adnan ERTÜRK
Attar Sokak No: 17/7
Ev Tif: 468 16 79
Gaziosmanpaşa/ANKARA
- 228- Cevdet ÖZDEM
1. Durak Yıldız Bk. A-4/5
Yenimahalle/ANKARA
- 229- Dr. Nevzat İSPIR
Göz Hast. Uzmanı
Atatürk Bulv. No: 19/4
BURSA
- 230- İlhan TUNCER
Atatürk Orman Çiftliği
Müdürlüğü
Tif: 211 01 70
Gazi/ANKARA
- 231- Cavit KILIÇÇÖTE
İstasyon Cad. No: 53
Tif: 811/81843
ELAZIĞ
- 232- Suzan ALTINOK
Büyükşehir Belediye
Hastanesi
Psikiyatri Kliniği
Hanımeli Sokak No: 10
06430 Sıhhiye/ANKARA
- 233- Veli YILDIZ
Yedibağ Köyü Muhtarı
23960 Ağın/ELAZIĞ
- 234- Hasan KILIÇ
Rehow Balfur No: 110/10
BATYAM
Telaviv/İSRAEL
- 235- Hakan ATALAY
Tepebaşı Mah. Cuma Sokak
No: 13/11
Keçiören/ANKARA
- 236- Ertuğrul GÜLEÇ
Yarenlik Sokak No: 33/2
İncirli/ANKARA

Sahibi

AĞIN Kültür ve Dayanışma Derneği
Adına

Dr. VÂKIF ÖZKUL

★

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

★

Yazı Kurulu
Nihat ASYALI
Dr. Vâkif ÖZKUL
Nihat İSPİR
Rüştü ASYALI
Muammer NİKSARLI
H. Cüneyt ÖZKUL
M. Cavit ALPASLAN
Yıldız İRENGÜN

★

Yazışma Adresi
Necatibey Cad. Uysal Apt. No. 20/16
Tel: 230 11 54 06430 - ANKARA

★

PTT 101843 NOLU
Çek Hesabı

★

Gönderilen yazılar yayınlansın
yayınlanmasın iade edilmez ve
telif ücreti ödenmez

★

DERGİMİZ AYDA BİR ÇIKAR
Yıl: 3 Sayı: 17
OCAK - 1993
Dizgi-Grafik: Biçem Dizgi Üniteleri
Baskı: Tarhan Ofset - 229 91 55
Kapak: Pağnik Köyü
Fırat Üzerindeki eski asma köprü
(Şimdi Baraj suları altında)

Bir Gecenin Ardından

19 Aralık 1992 akşamı, Ankara'daki Ağınılıları bir araya getirmeği ve birlikte birkaç saatlik bir Ağın yaşamayı amaçlıyan bir gecenin hazırlandığını Kasım 1992 sayımızla sizlere duyurmuştuk. Ve gecemiz gerçekleşti. Hem de yalnız Ankara'dan değil, ta İstanbul'dan, Ağın'dan gelen hemşehrilerimizin de katılımıyla.

- Gecemiz güzel oldu mu?

Bu sorunun cevabını önce o gece de bulunanlardan almak gerekir ki, bize iletilen intibalar genelde hiç de olumsuz değil. Hatta, çok iyi eğlendiğini, yılların özlemlerinin giderildiğini söyleyenlerin sayısı da çok. Elbette bu izlenimler o gece salonda oturabilecek bir sandalye bulup tabağına da servis yapılanlarla ilgili.

Hemen söyleyelim, biz ev sahibi olarak istenilen düzende bir düzenleme yapılamadığını itiraf durumundayız. Normal ve rahat olarak yetmiş beş kişilik, takviyeli haliyle ise ancak yüz kişinin ağırlanabileceği bir salonda, o gece yüz altmış beş kişi vardı. Bir aya yakın bir süre davetiye dağıtım kampanyası sonunda, 18 Aralık Cuma saat 1700 de yapılan toplantıda, 60 davetiyenin alındığı, 20-25 kadar davetiye için de telefonla sipariş verilerek kapıdan alınabileceği şeklinde bir tablo vardı elimizde. Salon işletmesiyle yapılan sözleşmede de bu rakamlar da aşılarak 125 kişilik yemek ısmarlanmıştı. Ancak, yukarıda da belirtildiği üzere içeride 165 kişi vardı. Bir de, salonun bulunduğu bina girişindeki salon koltuklarında hiç bir servis alamadan oturanlar, (çok üzülerek söyleyelim ki) oraya aç karnına gelip bir bardak su bile içmeden gidenler ve nihayet oraya kadar gelip kapıdan içeri de girmeden dönenler. Beklenmiyen bu ortamdaki rahatsızlığı asgariye indirebilmek için gösterilen gayretler bir yere katar netice veremedi. Çünkü, işletmenin, hazırlanan kapasitenin üzerine çıkabilmesi mümkün olamıyordu. Çözüm, yalnızca bir ilke konusuydu. Geceye katılan sevgili hemşehrilerimizin bir kısmı, "nasıl olsa kapıda davetiye bulurum" alışkanlığından sıyrılabilipte 17 Aralık akşamına kadar davetiyelerini almış olsalardı, aynı binadaki bir diğer salon ve ona göre servis hazırlanmış olabilecek, giriş ve oturma odası da yaşanmamış olacaktı. Organizasyondan söz ederken bir de serzenişimiz olacak; gecenin başlama saatine kadar (verilen söze güvenerek) geldi gelecek diye beklediğimiz, bir hafta öncesinden bəri telefonlarla Türkiye'de olabileceği bütün şehirlerden arayıp ta bulamadığımız ve nihayet gecemize gelen telgrafından sağlıklı olduğunu öğrenerek mutlu olduğumuz

(Devamı Sayfa 16'da)

BİR DİPLOMATIN HİKAYESİ

Seyfi BEŞE

Osmanlı İmparatorluğu için, Rus çarı Deli Petro'nun üç maddelik bir vasiyetnamesi vardır denir; her ne kadar buna ait yazılı bir belge bulunamamışsa da, uygulama vasiyet doğrultusunda olduğu için var kabul edilmiştir.

Var olduğu kabul edilen vasiyetname şöyledir.

1- Her yirmi yılda bir yirmi yılı geçmemek şartı ile Osmanlı İmparatorluğu'na savaş açmak,

2- Osmanlı Devleti içinde bulunan azınlıkları korumak ve bu yoldan her zaman isyana kıskırtmak, bu suretle Osmanlı Devleti'ni içten çökertmek.

3- Osmanlı İmparatorluğu'nun hiç bir devletle anlaşma yapmasına izin vermemek.

Bu üç madde üçyüz küsur yıl uygulanmıştır. Savaş 20 yılı geçmediği gibi Rumları kıskırtmış, Yunanistan'ın imparatorluktan ayrılmasına neden olmuştur.

Bosna Hersek'te isyan çıkarmış Osmanlı Devleti'nden ayırmıştır. Hiç bir

fırsatı kaçırmamış hepsinde yararlanmıştır. 1850'li yıllarda da Rusya için iyi bir fırsat doğmuştur. 1848 yılında, Avrupa'yı sarsan sosyalist ihtilaller çıkmıştı. Macaristan da Avusturya'nın mandasından kurtulmak için isyan etmişti. Avusturya bu isyanı bastıramıyordu, Rusya'dan yardım istedi. Rusya Macaristan'a ordular göndererek Macar isyanını bastırdı. Bu olayın değerlendirmesini şöyle yapıyordu: -Fransa ihtilallerle çalkalanıyor, Avusturya'ya yardım ettim o benim dostumdur, benim tarafımı tutar İngiltere tek başına karışmaz Osmanlı İmparatorluğu'na savaş açmanın en elverişli zamanıdır.

Macaristan'da isyanı bastırıldığı zaman, Macar ihtilalcileri, Osmanlı topraklarına kaçmış ve sığınmışlardı. Durumu kendileri için elverişli bulan Ruslar hemen, Osmanlı İmparatorluğu'na bir ultimatoma vererek Macar isyancılarının kendisine teslimini istiyordu. Fakat ummadığı bir olayla karşılaştı.

Osmanlı İmparatorluğu'nun Londra büyük elçisi arabasına binip dairesine giderken, İngiliz gençliği arabaya hücum

etmiş, atları çözüp arabayı kendileri çekerek, bağırıyorlardı. "Yaşasın Osmanlı İmparatorluğu, Macar mültecilerini vermemiştir. Biz onların yanındayız." Bu ağır basmıştı, ultiमतom yalanmıştı.

Bunda başarılı olamayan Rusya, başka bir yönden, kutsal yerler (İsa'nın doğum yeri olan Kudüsten) bir takım haklar istiyordu. Bunun için İstanbul'a gönderdiği, üstün yetkili Prens Mençikof, çizmelerini çıkarmadan, ayağının tozu ile Sadrazamın dairesine (Başbakan) girince Sadrazam bu davranışı hakaret sayarak istifa etti. Yeni Sadrazamla konuşma ve pazarlık, başlamıştı ve Kudüsten bazı tavizler verilmişti. İngiltere, Rusya'ya en ufak bir tavizin verilmesine razı değildi. İngiltere'nin İstanbul büyük elçisi, bu problemi nasıl çözecekti, ve nasıl çözdü:

Mençikof'un tercümanı bir Ermeni idi. Elçi, Ermeni tercümanın arkadaşını buldu, bir sabah kahvede bulup sabahlar hayır olsun deyip yanına oturdu.

Adını sordu, -Minas dedi,- kendisini de Karabet olarak tanıttı, nereli olduğunu öğrendi, Kayserili idi, bir köyünden, hemşeri çıktılar, kendisi de Kayseri'nin başka bir köyünden idi. İki hemşeri arasında sohbet başladı.

Dönüp dolaşıp, Mençikof'a geldi. Ermeni sordu: "Mençikof acaba ne yapacak Anadolu'dan kendilerine bir pay çıkartacak mı? Elçi sözü şöyle cevapladı. "Mençikof bir şeyi bilmiyor, -bilseki bu Sadrazam Rus düşmandır, Ali Paşa'da Rus dostudur, hemen, şimdikinin çıkarılmasını, Ali Paşa'nın tayinini istese Ali Paşa'dan istediğini alır."

Bunu duyan ermeni, hemen Mençikof'un tercümanını bulur elçinin anlattıklarını tercümana anlatır. Tercüman da Mençikof'a söyler. Mençikof ilk iş olarak, Padişah'a -bu sadrazamınla anlaşma çok güç, haftalardan beri, ancak iki problemi çözdük- birisi Kudüsteki kutsal yerleri Ruslarında ziyaret etmesi biri de İsa'nın doğduğu kilisenin tamirine Rusların karışması. Önümüz de daha bir çok

çözülmesi gereken problemler var bu Sadrazamla olmayacak, bunun yerine Ali Paşa'yı getirirseniz bu işleri kolayca çözeriz.

Padişah bu teklifi kabul edip Sadrazamla Ali Paşa'yı getiriyor.

Ali Paşa, ilk Mençikof karşılaşmasında, Mençikof Ali Paşa'ya "Sizden önceki Sadrazamla ancak iki problemi çözdük der. Ali Paşa çözülen problemlerin neler olduğunu sorar, -Elçi ziyaretle, bir de kilisenin tamiri hakkında bazı tavizler verildiğini söyler, Ali Paşa "ben asla öyle taviz vermem der. Mençikof "Nasıl olur sizden önceki vermişti, kabul etmişti siz nasıl dönersiniz?"

Ali Paşa, "O verebilir amma ben veremem, ben hiç bir şey veremem" deyince Mençikof "Bir dostluk mektubu olsun verde boş gitmemiş olayım" İmtiyazlar bekleyen Çar bir mektup dahi alamayınca, - şöyle yakındı: "Suratıma bir şamar vuruldu, beş parmağın yeri yüzümde parmakların kaban izleri kaldı fakat nereden geldiğini bilemedim."

Mençikof İstanbul'dan ayrılmadan, Rusya, Osmanlı İmparatorluğu'na savaşı açtı. Tarihte 1853 Kırım Savaşı. Bu savaşta İngiltere ve Fransa Osmanlı İmparatorluğu'nun yanında yer aldılar. Savaş dört yıl sürdü, Ruslar yenildi, 1856 Paris barışıyla son buldu. Osmanlı İmparatorluğu bir şey kazanmamıştı. hatta kaybı vardı, Fransa ve İngiltere, bize yardıma gelirken Çanak-kale haritasını almışlardı. I. Dünya Savaşı'nda, o haritaya göre yerleşmişlerdi.

İlk telgrafta Osmanlı İmparatorluğu'na o savaşta gelmişti, ilk telgraf Kırım'dan İstanbul'a, savaş kazanıldı müjdesiydi. Hikayesini anlattığımız İngiliz elçisi de ödevini tam diplomatca yapmıştı.

Düzeltilme : 10/92 sayılı dergimizde yayımlanan Ağın ve Ağın'lılar başlıklı yazıda bahsedilen 1880'lerde Ayasofya önünde geçen olay, 1905'de Çırağan Sarayı olarak yanlışlıkla yazılmıştır düzeltir özür dileriz.

SB

YILIN ÖTESİ

YENİ YILA GİRERKEN ANDIM GEÇEN GÜNLERİ
BİR SEN VARSIN HAYÂLDE, HATIRLATAN DÜNLERİ..

- O bilir kendisini -

I

Geçen yılı söylüyor takvimdeki son yaprak
Dünleri görüyorum,
Herşey dünleri getirmiş dile
Geçen yıl, umutlarımı çalan bir sene
Bana gelmiş, benimle beraber yine.

Bu gün yılbaşı!...

Geçen yıl gibi insanlar dolaşiyor sokaklarda.
Tebrikler satılıyor
Renk renk tebrikler!...
Bir genç, titrek ellerle yazıyor zarfını
Geçen yılbaşı gibi!...

İçli dualar yükseliyor gönülden

Geçen yılbaşı gibi!...
Bir var, bir yok arasında insanlar mes'ut,
Birşeyler bekliyor gelecekten.
İnsanlar kararsız,
İnsanlar korkuyor gerçekten
Geçen yılbaşı gibi!...

II

BANA, BEN KADAR YAKIN
BANA, SEN KADAR UZAKSIN
Eski dost!...
İyi dilekler gönderiyorum sana
Geçen yılbaşı gibi!...

Dün "çocuk" dediğin
Bugün büyüdü eski dost!...
Sen bir bilmeceydin
Ki çözdü dünün çocuğu.
Evet sen,

NE GÜNEŞSİN, NE DE KAR
NE KARDEŞSİN, NE DE YÂR
Bugün bana Eski dost!...

Herşey geçen yıl gibi.

Değişen bir sen,
Bir de ben.
Bilmecenin biri çözülse
Diğeri meçhûl neden?
Neden, neden Eski Dost,
Söyle neden?...

III

Tanrı her kalbe cevap verir
İnan bana.
Giden gelmez, birleşmezmiş kırılan
Yeni yıla girerken
Anladım herşey yalan!....

Sorma bana hiçbirşey
Neden yazıyorum bu şiiri,
Neden anılarımda renk veriyorum sana?
Sakın sorma.
Bildiklerimi unuttum Eski Dost,
Unutmak istediğim
Renk veriyor hatırama!...

Söyleyeceklerim dilimde,
Söyleyemediklerim içimde Eski Dost!
Ben, eski ben değilim artık
Geceye yükledim emellerimi,
Karanlıklar kefen oldu hülyâma
Geçen yılda bıraktım ben beni...

BANA, BEN KADAR YAKIN,
BANA, SEN KADAR UZAKSIN ESKİ DOST!
Sen geçen yıl gibisin bana
Geçen yıl gibi olmasanda!...

Birdal TOKAT

31. Aralık - 1964 / ANKARA

BİR TOPLANTININ ARDINDAN

Gürol KORKMAZ

13

Aralık 1992 Pazar günü Malatya'da bir toplantı yapıldı. Bu toplantı Ağın Kaymakamı sayın Hurşit Kuş'un isteği üzerine gerçekleşti.

Toplantının amacı Ağın'ın sorunlarını Ağın'lıların çoğunlukta olduğu Malatya'daki Ağınlılarla tartışmak ve çözümüne maddi manevi destek aramaktı..

Zamanın kısalığı nedeniyle ve herkese haber verilemeyeceği düşüncesiyle çoğumuzun uğrak yeri olan Beyelması Köyünden emekli öğretmen Hakkı Topaloğlu'nun işlettiği kahvede toplanmaya karar verildi. Böylece, ilgi az olursa, ihtimalini baştan hallediyorduk.

Ne var ki? Her zamanki birlikteliğimizi yine perçinlemiştik. Kahvenin müdavimleri dışında -Derneğimiz saymanı Sıtkı Akbaş tarafından haber verilen- toplantıyı duyan herkes oradaydı....

Tatil ve kötü hava şartlarına bağlı olarak bir saat gecikmeyle Kaymakamımız ve halktan dört kişi geldiler..

Ben yeni Kaymakam Hurşit Kuş'la bu seneki Cumhuriyet bayramı tatilinden yararlanırken Ağın'da tanışmıştım. Gerçi hakkında bir hayli olumlu görüşler duyuyordum. Kısa süren bu tatilde ve henüz iki ayı dolmayan yeni Kaymakam ne kadar iyi yönetici olursa olsun gözle görülür bir şey yapamazdı... Daha önce Ağın'da 10 yıl oturmuş ve en az yılda 4-5 kez giden birisi olarak ben, yaptığını hemen gördüm. Neydi yaptığı:

Deneyimini, hoşgörülü yaklaşımını ve sempatiğini kullanarak memurlar arasındaki uyumu saygınlığından ödün vermeden sağlamıştı. Memurlar Lokalinde geçen iki saat içerisinde ve eski Ağın Hakiminin uğurlanışında ben bunu izledim.

O nedenle Malatya'daki toplantıyı merak ediyordum. Üç aylık yeni kaymakam meler anlatacaktı. Her Ağın'lı bilir, sıralamasıda aşağı yukarı aynıdır. Köprü ve fabrika başta olmak üzere ilçenin diğer sorunları...

Meğer dışardan gelen ve ilgi duyan bir başka göz neler görebiliyormuş. Burada her konuşulana yazarsam toplantının esas amacını göz ardı etmiş oluruz. Ama Ağın'da yetişen havucun santim büyüklüğüne ve kavunun gram ağırlığına kadar ilgilenen bir kaymakamın AĞIN'lıları üretime teşvik için verdiği örnekleri yazmam gerekir kanısındayım. Hangi toprakta ne yetişir? Yine kendisi cevaplıyor "Belediyenin yirmibin dönüm verimli arazisi var."

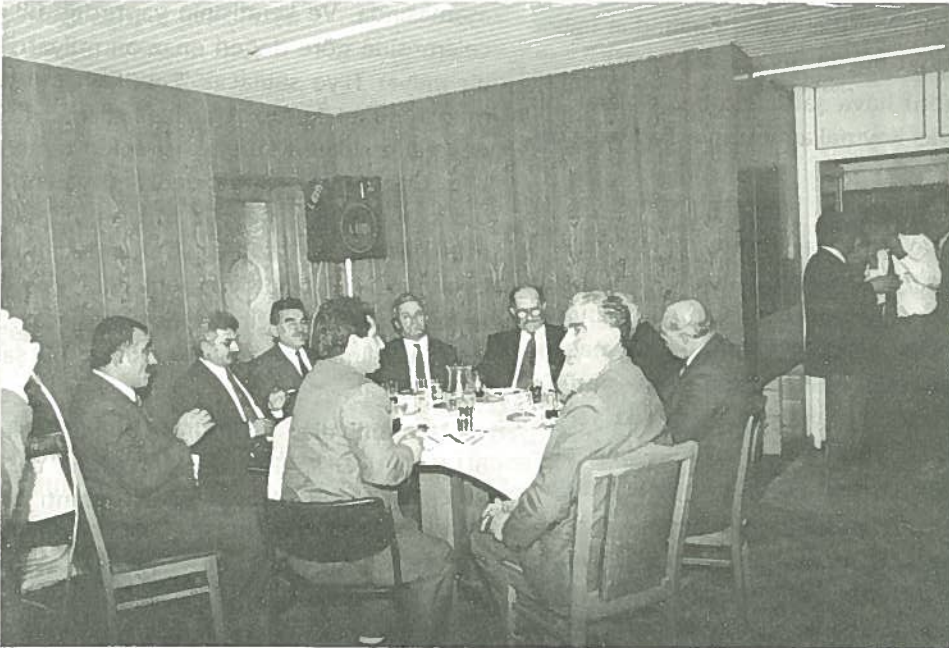
Esas konu ise fabrika... Bu günlerde satış aşamasında. Ve kendisinin yaptırdığı bilirkişi incelemesine göre değeri enaz on milyar TL ancak bir milyar TL'ye satılacak. Fabrikayı bir şahıs olmadan şirket kurup Ağın'lılar alsın diyor. Bunu derkende şirketin kuruluş işlemleri tamamlanmış bile. Özel idare, Ağın belediyesi yanında halkın ortak olması için beşyüz milyon TL'nin toplanması gerekli. Bu yazı dergide çıkmadan belki sizlerin eline -Ağın'dan gönderilecek- yazı geçecek ve bu yazı güncelliğini kaybetmiş olacak. Belkide şirket kurulmadan satış gerçekleşip bir şahıs fabrikayı alacak.

Önemli olan AĞIN'IMIZIN SORUNLARINA BU KADAR DUYARLI KAYMAKAMIN YANLIZ BIRAKILMAMASI Malatya'daki toplantı sonunda: PARAM BATSADA BENDE BİRMİLYONLİRA İLE ORTAK OLACAĞIM diyen Ağın'lı sayısının artması. Çünkü biz inandığımız Fabrika alınmasa bile -Kİ ALINACAKTIR- toplanan paralar bir başka yatırıma dönüşür AĞIN'da.

19 ARALIK 1992 AĞIN GECESİNDEN GÖRÜNTÜLER

Milletvekilimiz Sayın Ali Rıza Septioğlu gecemizde yaptığı konuşmada ilk defa böyle bir geceye katıldığını belirterek Ağın'la ilgili özel duygularını da dile getirdi.

Gecemize katılan sayın Milletvekillerimiz ve beraberindeki gruba, sayın kaymakamımızda zaman zaman katılarak sıcak bir Ağın sohbeti oluşturdular.

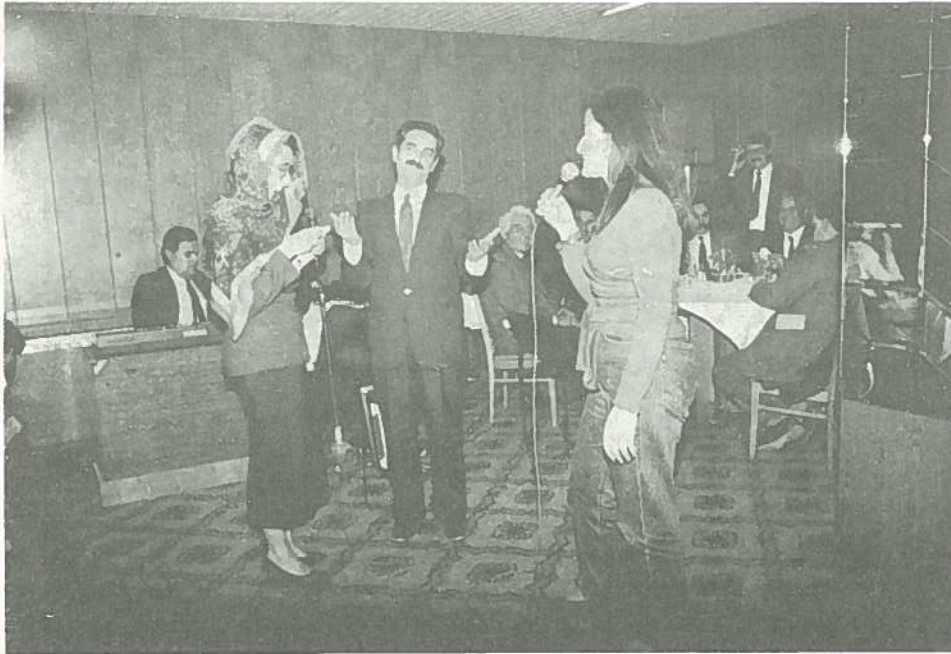
Milletvekillerimiz Sayın Tuncer Şekercioglu ile Sayın Ahmet Tunç ve beraberlerindeki grup Müjdat'ın klarnetinden Ağın havalarını dinlerken çok mutlu görünüyordular.

Belediye Başkanımız Sayın Mehmet Aydın gecemizde, daha çok Ankara'daki hemşehrilerle hasret gidermeyi tercih ediyor, sık sık ta Dernek Başkanımız Sayın Vakıf Özkul'la biraraya geliyordu.

Kısa zamanda Ağın'lılarla kaynaşan Sayın Kaymakamımız, kol oyununu da aynı çabuklukla öğrenmiş gözüküyor.

"Ağın'da Gelin-Kaynana Mani Atışması" isimli gösteriyi, İstanbul'dan gecemiz için gelen Sayın Ahmet Samur hazırladı.

GECEMİZE GELEN TELGRAFLAR

Sayın

Vâkîf ÖZKUL
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Genel Başkanı
MEB Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi
ANKARA

Düzenlediğiniz Ağın gecesi ile ilgili davetinize teşekkür ederim. Elazığ'ın önemli ilçelerinden biri olan Ağın'ın kültürünün sergileneceği ve gelişip kalkınması için yeni kararların alınacağına inandığım gecenizin mutluluk içinde geçmesini dilerim.

Öte yandan, Ağın ilçemizin, özellikle ekonomik hayatı yönünden, önemli bir sorun teşkil eden Ağın dericilik sanayi tesisinin çalışkan Ağın Kaymakamının gayretleriyle Elazığ İl Özel İdaresinin ortaklığı ile kurulacak bir Anonim Şirket eliyle yeniden hayata geçirilmesine katkı verdiğimizizi bütün Ağın'lılara müjde olarak duyurmak isterim.

Bu vesile ile size, tüm konuklara ve sevgili Ağın'lı hemşehrilerime sevgi ve saygılar sunarım.
Doğan ÜNLÜSOY
Elazığ Valisi

*

Sayın Vâkîf ÖZKUL

Ağın Kültür ve Dayanışma Dernek Başkanı Turizm Meslek Lisesi
Beşevler-ANKARA

Derneğinizin düzenlediği Ağın gecesi için göndermiş olduğunuz nazik davetinize teşekkür eder.

Şahsınızda tüm Ağın'lılara sevgi ve saygılar sunarım.

Mahmut YILBAŞ
Van Valisi

*

Sayın Dr. Vâkîf ÖZKUL
Otelcilik ve Turizm Lisesi
Restoranı
Beşevler-ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin düzenlemiş olduğu geceye davetiniz için teşekkür eder. Derneğin faaliyetlerine tüm emeği geçenleri candan kutlar sevgi ve saygılar sunarım.

Mehmet AĞAR
Erzurum Valisi

*

Sayın Vâkîf ÖZKUL
Anadolu Otelcilik ve Turizm
Meslek Lisesi Restoranı
Beşevler-ANKARA

İçinizde olamamanın üzüntüsüyle tüm hemşehrilerime selam ve saygılar sunarım.

İsmail BEYDEMİR

*

Milli Eğitim Bakanlığı
Öğretmen Evi Düğün Salonu
Beşevler-ANKARA

Bu mutlu gününüzde yanınızda olamadığım için üzüntülerimi bildirir. Sizlere ömür boyu sağlık ve mutluluklar temenni ederim.,

Emin BİLGİN

BABAMA

(Öylesine zor
öylesine kemirgen ki
bir yerlere çakılı ve bağlı olmak,
Ölüm duman rengidir
zirvede ki karların
yığılması gibi.)

Ocak yirmi sekiz
ne denli yedinse kendini
yüreğinde
hep boşa oturdu düşlerin
Belkide;
sağında, solunda
dostlarını istedin
bir iki yakınını.
karın
ve çocuklarını

Veya; vara-yoka sorumluluklarını
dinler oldun
duyar gibi.
Güvensizliğini bin kere öldün
daralan zamanın.
Kim bilir kaç kez üfürdün gençliğini
kazmanın küreğün terine
kaç kez sıkır oldun
emek üreten
toprağa ağacı bağlayan ellerini.

Köy yerinde
karanlık çekilirken üstüne
dügünlerde bayramlarda
gözlerine hep yağmur yağdı;
şimdi kaskatı bir boşluk
anadan doğma çıplak
dünyanın senden
senin bizden kopman
ve toprakla paslanan ömrünü düşünüyorumda
öylesine zor
öylesine kemirgen
öylesine acı ki
seninle sensiz olmak.

Mikran YOKUŞ

İSTANBUL AĞIN KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ'NİN DUYURUSU

Asal UÇKUNKAYA

Değerli Hemşehrilerimiz,

1992 yılını bitirip yeni bir yıla adım atmaya hazırlandığımız şu günlerde aramızdaki bağları güçlendirmek, sevgi ve saygı duygularını pekiştirmek amacıyla sizlere seslenmek istiyoruz.

Öncelikle geçen yılki çalışmalarımızla ilgili bazı bilgiler sunmak isteriz. Derneğimiz, tüm maddi imkansızlıklara rağmen, asıl amacı olan birlik ve dayanışma amaçlı toplantılar düzenledi. Tanışma çayı, bayramlaşma toplantıları, piknik organizasyonu bunların en önemlileridir. Bu tür etkinliklerin, sayısı artırılarak, bu yıl da sürdürülmesinden yanayız.

Çok sınırlı maddi imkanlarımızla iki gencimize üniversite hazırlık çalışmalarına katkı olarak dört milyon, bir gencimize de okul sürecinde ayda üç yüzbin lira'lık öğrenim gideri yardımı sağladık.

İstanbul'da yerleşmiş Ağınlıların meslek, ev ve iş adreslerini içeren bir albümün düzenlenmesi girişiminde bulunduk. Ancak sizlere gönderdiğimiz formların çok azı doldurulmuş olarak bize geri geldi. Yeri gelmişken hemen belirtelim ki bu formlar mutlaka doldurularak bize gönderilmelidir.

Değerli hemşehrilerimiz, biz; dernek yönetimi olarak hizmetlerimizin daha geniş boyutlarda olmasını ve sürekliliğini istiyoruz, ancak bilinmelidir ki bunun gerçekleşmesi temel yönüyle maddi imkanlara bağlıdır. Yıllık 60.000 TL aidatla ne yazık ki daha çoğunu gerçekleştirmek çok güç. Aidatla yetinmeyip bütçeniz oranında derneğimiz adına açılan hesaba yapacağınız yardımlar yönetimlere yeni atılımlar yapacak gücü verecektir.

Yeni yılda yapılabilecek etkinliklerden kısaca söz etmek gerekirse;

a) -5 Şubat 1993 Cuma akşamı Ağın yemeğinde birlikte olalım.

b) -Her ayın son Cuma gününde buluşabilmek de gerçekleştirmek istediğimiz top-

lantılardandır.

c) -Kesin tarihini ileride duyuracağımız ilkbahardaki sohbet toplantımızda bir araya gelip birlik ve dayanışmamızı güçlendirelim.

d) -Sonbaharda yine bir piknik düzenlemek istiyoruz.

Uzun vadede ve maddi güçle gerçekleştirilecek etkinlikler ise şöyle sıralanabilir:

a) -Öncelikle bir dernek binasına kavuşmalıyız. Aradığımızda birini bulabileceğimiz, oturup sohbet edebileceğimiz bir mülkün alınma zamanı geldi de geçti bile.

b) -Muhtaç üyelerimize sağlık hizmeti hem bizim hem de sizlerin en büyük isteği. Buna da gerçekleştirmek istiyoruz.

c) -Gençlerimizin eğitim giderlerine katkıda bulunmayı bu yıl da sürdüreceğiz.

d) - Birbirimizi bulmamızı kolaylaştıracak olan Ağın'lılar albümü bir an önce tamamlanacaktır.

e) -Ülkemizin çeşitli yerlerindeki tüm Ağın Derneklerinin bir üst kuruluştta toplanıp güç birliği sağlanması gerekir. Ağın'dan göçü önleme çalışmalarını bu güç birliği ile gerçekleştirebiliriz. İlçemize bu yolla gerçek bir dayanışma örneği verilmiş olacaktır.

f) -Tüm Ağın'lılar Ankara'da çıkan AĞIN Düşün ve Sanat Dergisi etrafında kenetlenmelidir. Türkiye düzeyinde Ağın'lıların dergiye abone olarak derginin yaşamasını, ekonomik ve yazım katkıları yanında bulunarak dergiye büyük bir ivme kazandırmalıyız.

Değerli hemşehrilerimiz, tüm bu hedeflere ulaşabilmek için sözde kalmayan, eyleme dönüşen, somut maddi katkılarımız gereklidir. Düşüncelerimizi olgunlaştıracak, yapıcı eleştiri ve önerilerinizi bekliyoruz, katkılarınıza güveniyoruz.

Bu hedeflere ulaşabilme arzusuyla yeni yılınızı en içten duygularla kutlar, sağlık, mutluluk ve başarı dolu bir yaşam dileriz.

NOT: Eki

- 1)- Banka Hesap Numaralarımız
2)- Davetiye fiyatları temin edebilecek adresler
3)- Yönetim ve Denetleme Kurulu listesi
A) Banka Hesap Numaralarımız:
1- Ziraat Bankası-Bakırköy Şubesi
737-30440-300596-6
(Bu hesaba üyelik aidatı ve Gayrimenkul alabilmek için bağışlarımızı bekliyoruz.)
2- İş Bankası-Bakırköy Şubesi
1123-30440-206296
3- Etibank-Çemberlitaş Şubesi
5031-2
B) 5 Şubat 1993 günü Cuma akşamı BEYOĞLU ÖĞRETMEN EVİNDE GELENEKSEL AĞIN YEMEĞİNDE buluşalım.
Adres: Meşrutiyet Cad. No. 232 Amerikan Konsoloslugu bitişliği
Telefon: 252 43 43
Davetiye Ücreti: 150.000.-TL
Davetiye Temin Edebilecek Adresler
1- Uçkunkaya Eczanesi - Ecz. Asal UÇKUNKAYA
İncirli Cad. No: 3/B Kaymakamlık karşısı BAKIRKÖY
Telefon: 571 87 85
2- Zafer Eczanesi-Ecz. Zafer KAPLAN
Veliefendi Mh. 75 Sk. 37 Zeytinburnu
Telefon: 558 05 90
3- Sarıoğlu Eczanesi-Eczacı Süheyla SARIOĞLU
Çamlık Cd. 51/2 Şirinevler
Telefon: 555 70 83
4- Yeni Şifa Eczanesi - Ecz. Azmi CUMHURCU
Yıldırım Beyazıt Cd. No. 158 Yeni Bosna
Telefon: 503 05 90
5- Başak Eczanesi-Ecz. Nalan BOZKURT
Kurtuluş Cd. Mehkareci Sk. 2/3 Kurtuluş
Telefon: 234 25 88

- 6- Berrin Eczanesi-Ecz. Berrin ÖZPEK
Alemdağ Cd. Zambak Sk. 4/10 Yapı Kredi Yan Sok.
Ümraniye Tel: 335 57 30
7- Tijen Eczanesi-Ecz. Tijen AĞIN (ATAY)
Atatürk Cd. Kastelli Sitesi No. 90 Küçükbakkalköy Tel:
362 15 46
8- Tüm Yönetim ve Denetleme Kurulu Üyelerinden
9- Dernek Binasından

YÖNETİM KURULU

- 1- O. Asal UÇKUNKAYA (Yönetim Kurulu Başkanı
(Eczacı) Ev : 573 62 43
İş : 571 87 85
2- Rüştü KÖPRÜLÜ (Başkan Yardımcısı)
(Avukat) Ev : 248 14 22
İş : 513 50 66
3- Vildan SAVAŞER (Genel Sekreter)
(Emekli Öğretmen) Ev : 586 28 47
4- Salim MURAT (Sayman)
Büfe İşleticisi) İş : 516 44 73
5- Vecdi ÖZTÜRK (Üye)
(Eczacıbaşı Huk. İşleri) Ev : 517 31 31
İş : 279 25 00
6- Nihat BAŞAR (Üye)
(Hah - Döşeme) Ev : 534 42 73
İş : 585 61 87
7- Mustafa BEYDEMİR (Üye)
(Torna-Tesfiye) İş : 544 44 93
DENETLEME KURULU
1- Hüseyin UÇKUNKAYA
(Konfeksiyon) Ev : 571 94 98
İş : 571 51 94-572 99 41
2- Mustafa Lütfü ÇELENK
(Lokantacı) Tlf : 516 11 22
3- H. Haki BEŞE Ev : 527 86 81
İş : 369 17 74

DUYURU

İstanbul AĞIN KÜLTÜR ve YARDIMLAŞMA DERNEĞİ'NİN
5 Şubat 1993 Cuma günü akşam yapılacak olan
Ağın Yemeği'ne katılmak isteyenlerin,
İstanbul'daki dernek adresine veya
telefonuna bilgi vermesi
rica olunur.

AĞIN KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ
YÖNETİM KURULU
5162276

Küçükayasofya Kaleci Sok. No: 35 Eminönü / İSTANBUL

HEYBELİ'DE BİR KASIM SONU AKŞAMI -III-

Dr. Kriton DİNÇMEN

Evet, bu yolu hiç kullanmadım... Fakat, hiç olmazsa, bir an için dahi olsa, bir kaçış umudunu görebliyordum ya...

Çok istememe karşın, hiç bir zaman şilep doktoru olmadım... Böyle bir atılımı gerçekleştirebilecek kuvveti hiç bulamadım kendimde... Hatta, bir şilepte doktor olmak, benim için, varoluşumu kurtaracak bir can simidi olarak karşımda durduğu hallerde dahi, oraya kaçamadım... Zaten, böylesine güçlü olsaydım, bu gibi bir kaçışa da gereksinim duymazdım. Yaşamı bambaşka bir şekilde, sağlıkla karşılardım... Ve, doğaldır ki, ondan uzaklaşacak bir yolu da hiç düşünmezdim bile...

O sıralarda, ürkek ve miskin varlığımı korumama yarıyaak yeni bir barınağım daha gelişti. Tıbbiye'de öğretilmişlerdi; adrenalin'i damara siktin mi, şırınga kınına daha tam girmeden, kalp hemen durur diye... Düşük bir kere, zevke bak! İstedığın kadar derdin olsun, çıkmazda ol; çek bir adrenalin'i enjektöre, batır damarına, sık içeri... Ve, her şey tamam... Bu, öylesine el altında kolay bir yol ki, Jawalarda şilep doktruluğu yapmanı gerektirecek yaşa ve kuvvete de gereği yok....

Fakülte ve Yedek Subay Okulu'ndan sonra, yedek subaylığı yapacağım birliğin kurasını çekerken de, yakamı hiç bırakmayan o meşhur talihim gene de kendini belli etti. Herkesin heyecan ile İstanbul, İzmir, Ankara gibi büyük bir şehri çekme arzusu içinde kıvrandığı o günlerde benim tek isteğim Doğu'da ücra bir yerli, bir hudut karakolu veya dağ başındaki bir birliği çekmekti. Hiç olmazsa böylelikle, bir kaç aylık "kita hizmetim" sıralarında alışlagelmiş dışında, kendi özlemlerime uygun bir şeyleri yapacak, yaşamış olmanın tadına varacaktım; ilerideki hayatımın bilançosunda bir şeyler bulunduracaktım. Görüyorsun ya, askerlik hayatım, da, içinde büzülüp kıvrılacağım yeni bir sığınaktan başka bir şey olarak görmüyordum.

Nereyi çektim, biliyor musun? Hiç, ama hiç aklımda olmayan bir yerli. Dört yüz kadar kura içinde en

kuru olanı, hiç bir heyecanı taşıyanı... Kayseri Askerî Saraç Evi Tabibi olmuştum!.. Ne Doğu'nun öylesine bir özlem ile beklediğim gizemli çekiciliği, ve ne de Batı'nın veya büyük bir merkezin hiç olmazsa bana verebileceği canlılığı... Gittiğim yer, içinde dört-beş subay ve askerli sivil memurla onbeş-yirmi hizmet erinin ve gündüzleri çalışmaya gelen üçyüz kadar sivil işçinin çalıştığı basbayağı bir fabrika doktruluğundan başka bir şey değildi. Tüm beklentilerim birden birer nasıl söndü, bir bilsen...

Hiç unutmam, o yıllarda yedek tabib asteğmenlere de, kıtalarda at verirdiler. Ben de, içinde bulunduğum tüm çöküntüye karşın, bana bir at vermesini isteyecektim. Saraç Evi'nin komutanı olan levazım binbaşısına çıkıp kendime bir at istediğimde, o tatlı babacan adamın attığı kahkahayı ve "ne atı, doktorcuğum... Burası, saraç evi... kuta mı?.. ahırda yaşlı bir araba atı var, istersen ona bin" derken yüzündeki alaylı ifadeyi hiç unutamam. İki-üç defa o zavallı ata binmeye yeikendim... Tüm Saraç Evi gülmeden kırılıyordu...

İşte bu şekilde, türlü umutlarla gittiğim askerlik de, sıkıcı ve tatsız bir yıllık fabrika hekimliği ile geçti. Ne yüksek dağ dorukları, ne kuş uçmaz kervan geçmez hudut karakolları, ne yolları kardan kışın kapanan ücra tabyalar... İşçilere ve onların analarına, danalarına, kayınlarına günlük ilaç yazmakla geçen sıkıcı aylar...

Askerlik dönüşü, uzmanlık dalımı, seçerken de, gene içimdeki aynı dürtüler, beni, o sıralarda herkesin sırt çevirdiği bu dala yöneltti. O yıllarda herkes dahiliye, cerrahi, çocuk, kadın-doğum gibi yarını olan gözde şubeleri seçerdi. Hatta, asistanlık sırası gelinceye katar yıllarca, yerini kaptırmamak için, o kliniklere gönüllü olarak, maaş almadan ve de geçen zamanın asistanlık süresine sayılmadığına aldırmandan devam eder dururdu... Bir tek bizim dal, bomboş ve hiç kimse için iltifat etmediği, timarhane koşulları arasında sıkıştırmış bir klinikti...

Bir yola girmekle, hele o yıllardaki tıp anlayışına

göre, bir dereceye kadar beni sıradanlıktan uzaklaştıracak bir şubeyi seçmiş oluyordum. Şimdi, çok iyi anlıyorum ki, herkes diğer canlı ve gözde şubelere girmek için bunca çaba harcarken, benim bu garip dalı seçmeme neden, etrafın ilgisini çekmekten başka bir şey değildi... Hep başkaları ne diyecek kaygısı, hep başkalarının yapmadığı bir şeyi yapmak ve başkalarının yürümediği yoldan gitmek... Bu dalı seçmeme diğer bir neden de, galiba, içimde daima duyduğum ve beni yaşamında hep kösteklemiş olan huzursuzluğumu giderebilmek, tedavi edebilmek çabası da olsa gerek... Ne var ki, artık iyice görüyorum ki, o işi ne ben ve ne de şubem becerebildi...

Tüm meslek hayatımda başarılı olmak, herkesin anladığı yolda "başarılı olmak" için hiç çaba kullanmadım, kullanmadım.. Tek çabam, tek isteğim sıradanlıktan sıyrılmak, kendimden sözettirmek, kendi-

mi kendime bebeğendirmek, kendi ölçütlerim içinde kendimden memnun olmak... Var olmak, duymak, yaşamak, kendi varlığımı kendime inandırmak... Bilinen, anlamdaki "başarılı olma"yı hep küçümsedim... Belki de, o anlamda başarılı olamayacağımı bildiğim için... Yalnız, inan ki, başkalarının benim başarısızlığımı görmelerinden de garip bir zevk duyuyordum; sanki, başarısızlıklarından gururluydum. Karşımdakilerin, istediklerini elde edebilmek için baş vurdukları ayak oyunlarını yakaladığımda, ve hatta, onların ayak oyunları sonucunda yenildiğimde öylesine zevkleniyordum ki... Hele, bana kazık attıklarında, benden mutlusuz yok. Onları küçümsüyorum. Böylesine elde ettikleri başarıları bana ne kadar ucuz ve iğrenç geliyor, bilemezsin; aşağılık bir tad alıyorum bundan... Tüm bunların altında, belki de, benim, hayatta hiç bir şey elde edememiş olmamın acısı ve kiskançlığı yatıyor... Bilmem ki...

(Devamı Sonraki Sayıda)

(Başvurunun Devamı)

sevgili İsmail Beydemir'e selam ve sevgilerimizi iletiriz. Bu arada, son andaki çağrımıza karşılık gecemize klarneti ve diğer saz arkadaşlarıyla katılarak bize Ağın düşünlerini yaşatan hemşehrimiz Müjdat Kaya ve arkadaşlarına teşekkür ederiz. Yine o gece sırf Ankara'daki Ağın'lılarla birlikte olmak için İstanbul'dan gelen hemşehrilerimiz Hüseyin Uçkunkaya, Asal Uçkunkaya ve ayrıca hazırladığı folklor gösterileriyle de Ahmet Samur'a da teşekkürlerimizi bildirmek isteriz.

Gecemize katılan ve bizleri onurlandıran milletvekillerimiz, Sayın Ali Rıza Septioğlu, Sayın Tuncer Şekerioğlu ve Sayın Ahmet Tunç için ayrı bir paragraf açmak istiyoruz. Özellikle, yerleşik nüfusuyla çok küçük bir ilçe olan Ağın'ımızın gecesine sayın milletvekillerimizin gerek katılmalarıyla ve gerekse oradaki konuşmalarında, biz, alışlagelmiş bir siyasi görüntünün ötesinde çok daha yakın ve değişik, özel bir ilginin tanıdığı olduğumuzu söylersek sanıyoruz aldanmamış oluruz. Yapılan konuşmalarda da bu özel ilgi sebepleriyle beraber ifadesini bulmaktadır ki, bundan da kıvanç duymaktayız. Sayın milletvekillerimize gerek bu yaklaşımları ve gerekse Ağın'ın sorunlarını çözümünde daima yardımcı olmaya çalışacakları hususundaki sözlerinden dolayı teşekkür ederiz.

Ve nihayet Ağın'dan gelenler, Kaymakamımız Sayın Hurşit Kuş, Belediye Başkanımız Sayın Mehmet Aydın ve diğer dokuz kişilik heyet. Gecede beraber olduk. ancak Ağın'dan getirilen yalnızca gecede dağıtılan leblebi değildi. Çantaları da doluydu ve içinden, Ağın'ın ihtiyaçlarıyla ilgili projeler çıktı. Bunların gerçekleşmesi için ilgili takanlık ve genel müdürlüklerde üst düzey çok olumlu görüşmeler yapıldı. Bunlardan bir kaç: DSİ Genel Müdürü Sayın Raif Özenci (ki kendileri aynı zamanda hemşehrimizdir), feribot iskelesinin düşen su kotuna göre yeniden projelendirilmesi konusunda Elazığ Bölgesine gerekli talimatı verdiler. Teşkilatlandırma ve Destekleme Genel Müdürü Sayın Niyazi Yüksel, halıcılık kooperatifinin kurulması, soğuk hava deposu ve başkaca getirilecek ilgili projelere gerekli desteğin verileceğini söylediler. Bu konulardaki daha geniş bilgi Sayın Kaymakamımızın gelecek sayımızda yayımlanacak mektubunda da açıklanmaktadır.

Ağın'a geldiği üç aylık bir süre içerisinde, gerek Ağın'lılarla çok sıcak ilişkiler kurabildiğine ve gerekse Ağın'ın sorunları konusunda çok olumlu projeler oluşturarak uygulama yolunda büyük çabalar gösterdiğine tanık olduğumuz Kaymakamımız Sayın Hurşit Kuş'a da teşekkür etmek istiyoruz. Keza, Belediye Başkanımız Sayın Mehmet Aydın ve diğer Ağın heyeti üyelerine de teşekkür ederiz.

Sevgili okuyucularımız, "bir gecenin ardından" derken geceyi, düzenleme ve dolayısıyla eğlence yönünden pek te başarılı sayamayacağımız bir dört saat değil de, gecenin öteki yüzü de diyebileceğimiz, yukarıdaki tabloların da ilavesiyle değerlendirecek, yazımızın başındaki soruyu bizimde "gece güzel oldu" diye cevaplandırmamız, sanıyoruz pek te abartılı olmaz.

Tekrarı dileği ile saygılar.

AĞIN

O'NA GİDELİM

Ağın'dan ayrılırken büyük umuttuk,
Meşakkate düştük O'nu unuttuk.
Çileli günlerle bir mekân tuttuk,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

Ankara'dan çıkan yollar uzanır,
Gönül her pınardan suyunu alır.
İnsan ahdederse Bağdat'a varır,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

Kırşehir, Kayseri ve Malatya'dan,
Soğuk su içeriz pınarlarından,
Yeşil tarlaların kenarlarından,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

Elazığ'a varınca ilerleyelim,
Keban çeşmesinde mola verelim.
Karanlığa kalmadan Feribota inelim,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

Birlik meşalesi yansın içinde,
Bunu görüyorum senin gücünde.
Kendimize yakışır bir biçimde,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

Ağın'a girişte Bayrak açalım,
İçinden bir şenlik ile geçelim.
Berrak sularından bir tas içelim
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

Yörenin adına dergi kuruldu,
Onun sayesinde birlik bulundu.
Buna sevinildi gurur duyuldu,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

TAYAZ'ın özlemi çabuk ulaşmak,
Enginlere inip dağları aşmak.
Harmanlara çıkıp biraz dolaşmak,
Gelin hemşehriler O'na gidelim.

28.11.1992
Fikret TAYAZ

BİR YILBAŞI GECESİ

Gülsun PAYLAŞAN
Müzik Öğretmeni

Yaşlı kadın, duvardaki son takvim yaprağının önünde duruyor düşünüyordu. Üç saat sonra bu yaprakta kopacak ve arta kalan bir karton parçasının sararmış yüzü "gidiyorum, vazifem bitti" diyecekti... Baktı, baktı ve ağır ağır köşede duran yemek masasına doğru yürüdü. Bu eskimiş tahta masaya özel bir şekil vermeliydi. Usulca köşede duran oymalı, oymalarının boyaları yer yer dökülmüş ihtiyar çeyiz sandığını açtı ve dantelli, işlemeli beyaz bir örtüyü çıkardı. Çirkin masasını süslü bir giysi ile şekillendirmenin sevinci parladı gözlerinde. Ve mutfağa doğru yöneldi. Bir eliyle kalçasına çöreklenmiş ağırlı kısmı tutuyor, bir yandanda belirsiz bir hedefe gidiyordu. Hedef belirsizdi çünkü o masaya neyi getireceğini, daha doğrusu ne yapmak istediğini pek bilmiyordu...

Biraz peyniri vardı, üç beş çatal pırzolası, biraz salam ve komşu kızın yapıp getirdiği zeytinyağlı dolması. Bunları en güzel, en kıymetli porselen tabaklarına koyup, taşıdı odaya. Bir kaç meyveyi de çok eskilerden anılar taşıyan ayaklı kristal tabağına itina ile yerleştirdi. Tekrar durdu, tekrar düşündü ve bir şeyi hatırlamış gibi antika aynalı büfeye baktı heyecanla. Çok

çok eski zamanlardan, çok çok eski hatıralardan bir iz bulmanın heyecanıydı bu! Değişik, antika bir şişede saklanmış eski bir şarabı da vardı ve artık yeni yılı kutlama hazırlığı bitmişti... Tam oturacağı sırada yeni bir şeyler hatırlamış gibi yatak odasına yürüdü. Tuvalet masası üzerindeki aynanın karşısına geçti" Kırışmış saçlarını okşar gibi ağır ağır tarıyordu. Gençliğinde kullandığı, saçlarının iki tarafındaki lülelerini saran iki süslü tarağı vardı. Komidinin gözünden onları çıkardı ve özenle saçlarına yerleştirdi. Yine çok eskilerden kalmış, daha doğrusu çok eskilerde kendisine armağan edilmiş yeşil püsküllü şalını omuzlarına alıp ağır ağır sofrasına geldi, oturdu. Şarabını "tüm sevenlerime, tüm özleyenlerime!.." diyerek kaldırdı ve yudumladı. Yeni gelen yılın gençliğini götür-meddiğini hatta getirdiğini düşündü bir çırpıda. Bir yılbaşı gecesi, gençliğini yaşıyordu...

Müzik dolabında dönen plaklar vardı. Her plakta konuşan hatıralar!.. İtinayla çekti bir tanesini. Plak üzerindeki silikçe imzayı tanıdı. "Bu gecemin şarkısı olsun" diyerek döndürmeye başladı.

**Bir Gönül Hikayesi Anlatırdı Gözlerin
Uzaklarda Olsanda Senin Kalbimde Yerin**

Anlatamam Kalbimin Macerası Çok Derin Uzaklarda Olsanda, Senin Kalbimde Yerin

Zeki Müren söylüyordu. Bu plağın kendisine ulaştığı günü hatırladı. Şarabına sarıldı içti dinledi, dinledi, dinledi içti... "Kadehte durduğu gibi durmuyor" diyordu, gülüyordu kendine. Bu gülüşlere bir kaç damla gözyaşı da karışınca iş değişmeye başlamıştı ki telefon ziliyle kendine geldi. İngiltere'den aranıyordu. Canının canı, hayatının parçası oğluydu arayan. "Anacığım yeni yılın kutlu olsun, ellerinden öpüyoruz" diyordu. Gelini torunlarıda girdiler sıraya. "Canlarım sizi çok özledim. Beni merak etmeyin çok iyiyim"... Sanki İngiltere'ye duyurmak ister gibi bağırıyordu gür sesiyle. Telefonu kapadığında bir hüzün bulutu kaplamıştı yüzünü. Kadehinden bir kaç yudum daha aldı. Arayan yavrusuydu; doğurduğu, süt verdiği, okutup büyüttüğü yavrusu! "Tanrım onları koru! Onlar iyi olsunlar, bu seste yeter bana" diyordu. Bir sesleniş insana neler neler getiriyordu, ne kadar güzeldi. Fakat o telefon bu gece bir kere daha çalmalıydı!..

İçine önemli evraklarını koyduğu sapı kopmuş eski bir çantası vardı dolapta. O çantayı açtı, jelâtin kağıtlarına sarılmış bir şeyleri çıkardı. Evet, bu resimler bir şeyler söylüyorlardı. Her resimle bir bir konuştu. İşte burada İzmir'de bir dost sofrasındayız. Yeşil buluzumu giymişim, gözlerimiz pırl pırl nasıl gülüyoruz?.." Ses tonu kırık ve üzgündü. Bir başka resimde yine yeşiller içinde bir arkadaş gurubu ile yeni yılı kutluyorlardı. "O seviyor diye hep yeşil giymişim. Nasıl da sokulmuşuz birbirlerimize?.." sesli sesli düşünmeydi bu! "Fakülte bahçesindeki ürkek kız ben miyim? Ne kadar da çocuksu halim var. İlk tanıştığımız yıl kardeşi çekmişti bu resmi. Daha çok yeni olduğumuz nasıl da belli! Ellerimi, korkarak bırakmışım ellerine..."

Resimlerin arasından sararmış bir eski kağıt parçası geçti eline. Kat yerleri incelmışti, yırtmadan itinayla açtı. Yazıları zor okunan bir telgraftu bu!

Bu yeni yıl tebriki, bu yıl içinde geçerli olmalıydı bir kere, beş kere okudu... Gözyaşları öylesine boşalmıştı ki duvardaki guguklu saat, gelen yılı haber vermeseydi takvimdeki son yaprağı kopartmayı unutacaktı.

"Resimlerdeki Adam, Şerefe!" diyerek kadehini kaldırmıştı ki kapı zilin ardarda üç kere çaldığını farketti. Kim olabilirdi bu saatte gelen? Tüm komşular eğlenirken bu yalnız geceye gelen konuk kim olabilirdi? Korktu ürkerek "Kim O?.." diye seslendi. "Benim, ben!" diyordu titrek ihtiyar bir ses. "sana geçmişi getirmiş bir Tanrı misafiri!" Ağır ağır çevirdi anahtarı, ağır ağır açtı kapıyı. İnanamıyordu gördüğüne. Bağırarak, sevinç çığlıkları atmak istiyordu fakat sesi düğümlemişti boğazında, konuşamıyordu.

O sessizce süzülüp girdi içeriye. Elindeki bastonu vestiyere astı. Ağarmış saçları, yüzü ve üzerindeki karlarla bir kardan adam gibiydi. Çıkardı paltosunu. Susuyorlardı. Yaşlı kandan kendine geldi ve "Hoşgeldin!" diye sarıverdi boynuna. Ağlıyorlardı. Resimler ortadaydı, yarım kalmış şarap bardağı ve gece boyunca aynı şarkı ile dönen plak, gelen misarfire bu gece burada yaşadığını söylemişti bir çırpıda. Tekrar kucaklaştılar, tekrar tekrar sarıldılar. İhtiyar kadın "yeni yıl geçmişi götürmedi, getirdi" diyor, el çırpıyordu.

Beklemek zor!... Beklerken kavuşamadıklarımıza beklemediğimiz bir zamanda kavuşmak ise çok ayrı bir duygu!... Ümit ağacı bazan mevsimsiz çiçekleri de taşır bahçemize!... Hoş geldin yeni yıl, hoşgeldin ebedi aşk!...

SÖZ VERDİ

Mevlam bana, söylemeye
Ağız verdi, dudak verdi, dil verdi.
Güzel işler yaratmaya
Beden verdi, bilek verdi, el verdi.

Ayır diye, güzel ile çirkini
Kulak verdi, kirpik verdi, göz verdi.
Bildigini öğretmeye
Cümle verdi, hece verdi, söz verdi.

Düşkünlere yardım için
Vicdan verdi, yürek verdi öz verdi.
O'nu duyup şükretmeye
Işık verdi, iman verdi, köz verdi.

İnsanlığa hizmet için,
Akıl verdi, ızan verdi, haz verdi.
Uygarlığa yürümeye
Hedef verdi, tetik verdi, gez verdi.

Bu alemden tad almaya
Tatlı verdi, acı verdi, tuz verdi.
İnsanlığı yüceltmeye
Kadın verdi, erkek verdi, kız verdi.

İbret için, insanlara
Sinir verdi, beyin verdi, kan verdi.
Varlığını sürdürmeye
Bir zerreden can içinde can verdi.

Ahmet SAMUR
1985 Merter

TÜRKİYE'DEKİ FEODAL YAPININ GELİŞİMİ

Mehmet Ali BİLİR

Türkiye'de, feodal toplum yapısı, Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluşundan sonraki dönemlerde büyük destek görmüştür. İmparatorluğun kuruluş yıllarında aşiret gelenek ve görenekleri geçerli olduğundan, Devlet yönetimi demokratik görünümdeydi. Bu görünüm giderek siyasi, ekonomik ve dini amaçlar nedeniyle feodal bir şekle dönüşmüştür.

O dönemlerde, üretim aracı toprağın geniş bir kısmının Şeyh'lerin ve Dede'lerin elinde bulunması, her Ağa'nın da bir tekkeye ve Şeyh'e dayalı olması, feodal yapının din ile direk ilişkisini bize anlatmaktadır. Bugünkü ağalık sistemi o dönemlerden kalma miraslardır.

Şeyh'lik ve Dede'lik İslamiyetin doğuşundan çok sonraları ortaya çıkmasına ve İslamiyetle ilişkisi olmamasına karşın, İslamiyetin kurucuları ve koruyucuları olduklarını topluma kabullendirmişlerdir. Aslında bu kurumlar toplumu sömürmek için kurulmuş ekonomik amaçlı kurumlardır. İslamiyetin doğduğu yerler olan Mekke ve Medine'de bu yapıların olmaması daha sonra İslamiyetin yayıldığı Asya ülkelerinde bu yapıların görülmesi bunun kanıtıdır.

Osmanlılarda tarikatların kurulması ve her tarikatın tekkesinin bulunması, vakıf yapılarının oluşturulmaları ile iltizam usulü feodal yapının bu dönemlerde büyük destek gördüğünün kanıtları niteliğindedir.

İslamiyette Tanrı ile kul arasında aracı olmadığı halde, tekkeler dinci görünümleri ile aracı bir sınıf oluşturmuşlardır. Halk içinde yaygın olarak "delilsiz cennete gidilmez" sözü ile "Ağalık vermekle, yiğitlik vurmakla olur" sözü bu feodal yapıların uydurmalarıdır.

Osmanlı Devleti'nde Ağalık sistemine destek

veren "İltizam Usulü" ise; Hükümet sıfat ve otoritesinin para karşılığında bir kişiye satılmasıdır. Bu kişi de Ağadır. Ağa satın aldığı bu otorite ve sıfatı alabilmesine kullanarak, köy ve köy gruplarından aldığı aşar vergilerinin çok az bir kısmını merkezi hükümete göndermiştir. Merkezi hükümetle tüm görüşmeleri köylü adına ağalar yapmıştır. Çoğu kez hükümetten gelen memuru bile atlayarak memuru gönderen amirlerle ilişki kurarak, onlara çeşitli hediyeler göndererek otoritelerini sağlamaya çalışmışlardır.

Türkiye'de Cumhuriyet'in ilanından önceki dönemlerde, bu sistemlerin kaldırılması için, demokratik, laik yapıların oluşturulması için mücadeleler verilmiştir. İttihat ve Terakki iktidarı döneminde bir dizi düzenlemelere gidilmiştir. Hatta araştırdığımızda Jön Türklerden Ziya Gökalp ve arkadaşlarının önerdikleri din reformu Türklerin din anlayışında, eğitim sisteminde ve hukukunda yeni düzenlemeler yapılmak istendiğini görebiliriz. Jön Türkler'in hocası niteliğinde olan Arapkirli Hemşehrimiz Abdullah Cevdet'te bunlar için mücadele verenler arasındaydı.

"Cumhuriyet'in ilanından sonra geleneksel yapılar kırılıyordu ama eski ve geri anlayışları yaratan ve yaşatan feodal temel toprak üzerinde hala gücünü sürdürüyordu. Örneğin; Bir toprak reformu yaşama geçirilemedi. Bu yüzdendir ki, Cumhuriyeti kuranların pek büyük bir çaba ve cesaretle gerçekleştirdiği ulusal ve demokratik kazanımlar bir yönüyle de toplumumuzun yerleşse de bir başka yönüyle de daha geliştirilebilmeyi ve ileriye götürülmeyi bekliyor."

Yukarıdaki son paragrafımı feodal yapının son bulması için yapılması gerekeni çarpıcı bir şekilde ortaya koyan son zamanlarda okuduğum yazar Server Tanıllı'nın "İslam, Çağımıza Yanıt Verebilir mi?" kitabından alıntı yaparak bitirmek istedim.

AĞIN'DAN FIKRALAR

Derleyen: H. Cüneyt ÖZKUL

O K İ M

Bir köylü kadın Koçan'dan arkadaşı ile geçerken Adıgüzel Beydemir'le (Kırmitik) karşılaşır. Kadınlardan biri birkaç dakika hal hatır sorduktan sonra ayrılırlar. Arkadaşı sorar.

- Kız anam o kimdi.
- Anaa anam tanimirmisin bizim düğünü eden Kırmitigin oğlu İsmail'in babası.

H İ Ç

Ayça'nın annesi (Sevgi) birşeyler arıyordu. Her tarafı alt üst etmiş, fakat bulunamamıştı. Gittikçe sinirleniyordu. Ayça annesine sordu. "Ne aradın anne". Annesi "hiç" diyince. Ayça sesini yavaşlatarak "Hiç arıyorsan şeker kutusuna bak"

G E L K İ S A R I L A M

Hilmi Hocanın oğlu Mehmet Tataragaşı Mahallesinde Sakallının Karısını (Hatice abla) "Sana sarılacağım" diye kızdırmış. Bir gün yine "gelki sarılam" diye kovalıyor, o da örtmenin altına doğru kaçıyor. Tam o sırada karşıdan Noman Amca (Noman Gençaydın) çıkmış. Ne olduğunu anlamadan ona engel olmak için, "nereye güz" diyerek kollarını açınca, Hatice Abla "uyy bu da sarılacak, nedem allah" diyerek köşeye oturmuş.

M E R H A M E T T E N M A R A Z H A S I L O L U R

Sakallının Karısı (Hatice abla) nerede azıtılmış kedi, köpek bulursa eve getirip beslemiş. Bir gün azıtılmış uyuz bir sıpa bulmuş. Onu da eve getirip beslemiş. Sıpa biraz cana gelince oynayıp çiftte atmaya başlamış. Sıpa bir çiftte de Hatice Ablanın gözünün önüne atıp şişirmiş. Hatice Abla "uyy anam, merhametten maraz hasil olur" diyerek, sıpayı bir güzel dövüp azıtmış.

N E A N L A D I N

Reşit Gavas, hamı çıkısın diye hizmetkarı Dadük'e "şu katırı götür de getir" diyor. O da eskiden kullanılan ve çok ağır olan üğürdük kapısını sırtlayıp çakmaklıya kadar götürüyor. Gelirken Reşit Gavas'ı bağda görüyor ve soruyor. "Ağa bu kapıyı çaklamkılıya kadar götürüp getirtmekten ne anladın" Reşit Gavas, ne kapısı ula katırı götür dedim" diyerek kızıyor.

BUNLARI BİLİYORMUYDUNUZ?

Derleyen: Hüseyin UÇKUNKAYA

1. 37 yıldır Muhtar:

1924 yılında Ağın'da, Uzungil mahalesinde doğdu. 1934 yılında İstanbul'a geldi. 27 yıl gibi uzun bir süre dayısı Mustafa Kaplankaya'nın yanında kunduracılık yaptı. 1961 yılında Divanyolu Caddesi'nde Çınar Lokantasını açtı. 30 yıla yakın bazen hemşehrilerimizin buluşma yeri görevini de yapan lokantayı işletti, iki yıldan beri Peyhane Cad. No: 35 de Çınar köftecisi adıyla bir yer işletmektedir.

Bahsetmek istediğimiz konu, şimdiye kadar ne okuyup ne de duyduğumuz rekor denilebilecek bir süre Eminönü İlçesi, Alemdar Mah. Muhtarlığını 1955'ten beri 37 yıldır aralıksız sürdürmesidir. Daha önce BASIN'ın da ilgisini çeken ve çevresinde çok sevilen bu insanın rekoru Ağın'lı hemşehrilerimiz tarafından biliniyor muydu? Sayın Mustafa ÇELENK aynı zamanda İstanbul'daki Ağın derneği denetleme görevini de yapıyor, resmi kayıtlara göre halen bekâr yaşamaktadır.

2. Her balığa limon sıkılmaz:

Hemşehrilerimizden Dr. Vâkif ÖZKUL, seneler önce Aydın Sağlık Müdürü iken,

Kuşadasına bir gurup arkadaşı ile balık yemeye gider. Masalarına gelen Çupra balığını iyice limona bularlar, başını bir yana, kuyruğunu bir yana ayırıp yemeye çalışırken Gazino'nun sahibi renkten renge girer, yerinde duramaz, sabırla yemeğin sonunu bekler. Hesap istenir, fakat gelen hesap oldukça kabarıktır, seslerini çıkarmazlar amma epey de bozulurlar.

Aradan zaman geçer, Gazino sahibinin Sağlık Müdürlüğüne bir işi düşer, Dr. Vâkif adamı süzmeye başlar, düşünürken adam hemen konuşmaya başlar -hiç düşünme doktor bey, siz bizim Gazino da balık yemiştiniz, ben de hesapta epey kazık atmıştım, şu işi bitirelim sizi bu akşam ben misafir edeceğim der ve geçmiş olayı şöylece açıklar; - O balıkları kendî elimle tutmuş-tum, özene bezene hazırladım. Sizler önce taze balığa limon sıktınız, sonra başını, kuyruğunu attınız, bu durum beni çok üzdü ve ancak size yüksek tarife uygulayarak biraz olsun ferahladım, şimdi buyrun sofraya der. O geceyi gayet güzel misafirperverlik gösteren Gazino sahibi ile geçirerek dost olurlar.

AĞIN'DAN FIKRALAR

AĞIN'A HİZMET

S.Selâmi TAŞBAŞI

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğini kuran, yaşatmaya çalışan, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'ni çıkaran, büyük bir özveri ile hizmet yüklenen sayın hemşehrilerimi yürekten kutlarım.

Dergi Ağın'lılar için hoş bir sada, çok faydalı sestir. Bu sesi ünlemek güzel bir olay, dinlemek ise keyftir. İnşallah bu sesi kesmez, keyfimizi bozmayız.

Dergideki yazılar, genelde sılaya özlemi dile getirmekte, her yerde okunabilecek, ilmi yazıları içermektedir.

Duyguları gıcıklamak, geçmişi anımsamak belki bir ihtiyaç amma bugünü yaşamak, yarını güzelleştirmek daha büyük bir ihtiyaçtır bence..

Bugünü iyi yaşamak, yarınları daha da güzelleştirmek için Ağın ve yöresine hizmetler götürmek gerekir.

Belediye, yok denecek kadar kıt olan gelirleri ile hizmete dönük çalışma yapamıyor. Hizmet için kaynak yaratmak lazım. Birlikten kuvvet doğacağı gibi kaynakta doğar. Derneğin ve derginin öncülüğünde belediye ve muhtar işbirliği ile birlik sağlanacağına, kaynak yaratılacağına hizmet üretilebileceğine inanıyorum.

Ağın ve çevre köyleri güzel birer tatil yöreni, emekliler için ideal yerleşim yeri. Ağın'a dönüşü teşvik için eksik kalmış hizmetlerin tamamlanması, sayfiye yerlerinin temiz ve modern hale getirilmesi gerekir.

Biz Ağınlılar, Ağın dışında, oldukça büyük bir topluluğuz. Yalnız Şenpınar (vahşen) mahallesinden 300'ü aşkın aile Ağın dışında yaşamaktadır. Bunu ilçe ölçeğinde düşünürsek 9.000'i bulur tahmin ederim. Aile başı 10.000.- TL toplansa 30.000.000.- (otuz milyon), 100.000.-TL dense 300.000.000.- (üçyüzmilyon) eder. Büyük para. Bu para ile neler yapılmaz.

Dernek-Dergi-Kaymakam-Belediye-muhtar işbirliği ile planlanacak hizmetler tüm hemşehrilerimize duyurulduğu takdirde gerekli para toplanacaktır. Bu yolla yapılacak bir hizmet diğerlerinin yapımını kolaylaştıracaktır.

Haydi gelin birlik olalım, birliğimizi hizmete dönüştürelim. Yöreyi ve yaşamı daha da güzelleştirelim.

Cümle hemşehrilerime selamlar.

AĞIN ŞENLİKLERİ

Ali ŞAHİN
Ağın İbrahim Uçkunkaya Lisesi
Müdür Yardımcısı

Şenlikler ve festivaller bir yörenin tanıtılması, yurdun değişik yerlerine dağılmış yöre insanlarını tekrar bir araya getirmek için bir araçtır.

Ağın Dericilik Fabrikası kapatılmadan Ağın'da Tiyatro gösterileri gibi etkinlikler fabrika işçilerinin katılımlarıyla gerçekleştiriliyormuş. Ayrıca Lisemizin düzenlediği, Öğrencilerin mezuniyet geceleri ile ilgili tiyatro gösterileri de Ağın'da bu ihtiyaçları az da olsa karşılamış.

Yıllardan beri alışagelmış bu faaliyetler nedeniyle halk bir beklenti içine girmiş. Okulun yılsonu yaklaştıkça halktan da "Bu yıl gece düzenlemeyecekmisiniz?" gibi sorular gelmeye başlar. Bizim okul olarak gerçekleştirdiğimiz bu faaliyetleri ve gösterileri sunmak için bir salonumuz yok. Bu faaliyetleri ya okulun İş Atelyesinde veya El Sanatları Eğitim Merkezi Salonunda halka sunuyoruz. Tabii ki bu yerler de çok dar olduğu için ihtiyacı karşılamıyor. Bu nedenle Ağın Belediye binasının arkasında yapılmış olan Sinema gösteri salonunun bir an önce kullanılabilir hale getirilmesi gerekir. Bu konuda ilgilileri bir kez daha duyarlı olmaya çağırıyoruz.

İlki 1989 yılında, ikincisi de 1990 yılında olmak üzere iki Ağın şenliği yapıldı. Bu şenliklere Gülşen Kutlu, Mehmet Çalması, Nurullah Akçayır, Canan Başkaya ve daha bir çok değerli sanatçı katıldı. Erdal Yazıcı'nın fotoğraf sergisi de ayrıca renk kattı. Çevre ilçelerin de katıldığı spor karşılaşmaları yapıldı. Ancak bu çalışmalar yapılırken de bunları baltalamak için bazı kişiler de asılsı iddialar ve karalamalarla ellerinden geleni

yaptılar. Sonunda amaçlarına da ulaştılar. Bu şenliklerin organizasyonunu yapanlar, canla başla çalışanlar bu işlerden elini ayağını çektiler. Şenlik sözünden kaçır ol-
dular.

Ağın gibi küçük ve mahrum yerlerin gelişmesi, mahrumiyetten kurtulması için önem teşkil eden bu şenliklerin festivalle-
re dönüştürülmesi gerekirken yine Ağın-
lılar tarafından engellenmeye çalışılması son derece üzücüdür.

Bu yıl yine 7-8-9 Ağustos tarihlerinde Beyelması Leblebi Şenliği yapıldı. Birkaç yıldır yapılan Beyelması Şenliğine ilk defa bu yıl katılma fırsatı buldum. Organizasyonuyla, şiir ve ses yarışmalarıyla, köy halkının dayanışmasıyla örnek bir faaliyetti. Bu şenlikten iki hafta sonra da 21 Ağustos 1992 günü sayın Ahmet Samur Abi'nin ve Ağın Belediyesi'nin gayretleriyle; hem de 15 günlük çalışma sonunda "Dünden Bugüne Ağın" şenliği yapıldı.

Ağın Belediye Parkında yapılan bu şenlik de büyük ilgi gördü. Şenlikte yörenin oyunları, folklorü oynandı, türküleri söylendi, şiirleri okundu. Ağın'ın ihtiyaçları dile getirildi, Devletin çeşitli kademelerindeki Ağın'lılar'a daha duyarlı olmaları için, bu konuda destek vermeleri için seslendirildi.

Şenliğe hiçbir sanatçının gelmemesi ve şenlik hazırlıklarının çok kısa olması nedeniyle bizler izleyici olarak şenliğin sönük geçeceğini, sıkıcı olacağını tahmin ediyorduk. Ancak kendimizi şenliğin havasına öylesine kaptırdık ki gece saat 0.1'e kadar süren şenlikte vaktin nasıl geçtiğini anlamadık bile.

Bu tür şenliklerin gelenek haline getirilerek her yıl yinelenmesi ve kültür faaliyetlerinin daha da zenginleştirilerek festivale dönüştürülmesi dileğiyle.

SEVDAM-I

Bir çizgidir sevdam
Boynuna takmaya kıyamadığım
incidir sevdam

Bir martıdır sevdam
Denizi bir baştan bir başa
arşular sevdam

Korkunçtur sevdam
Yılanı gören kadının misali
korkunması sevdam

Anlaşılması
Anlatılması
Güç bir sevda
Bir yüzüme bak
Bir söylediyim söze
Bir de şu bağrım yar
Bak ki içinde neler yatar.

14/1/1991

SEVDAM-II

Işıl ışıl sevdam
Şiril şiril özlemim
Işık sızar, su akar
Sevdam sızar, sen akarsın

ben yanarım
ben yazarım
ben sızarım

sen tutuk
sen inatçı
sen nesin ki...

Hasretim boy boy oldu
Hayallerim aldı başımı gitti
Sevdam tutkuya dönüştü
Özlemim sevgimle kardeş oldu

ben sevdim
ben özledim
ben aradım

sen güldün
sen gezdin
sen ne hissettin ki...

Krymet POLAT

28/6/1991

MUTLULUĞUN RESMİ

Ahmet GÜNDÜZ

Ağın'da insanlar vardır, dilden dile anlatılır. Mutlulukları hiç silinmez yüzlerinden. Muziplikleri, espiri anlayışlarıyla halkın gözünde bu insanlar Nesrettin Hoca'dan farksızdırlar. Bu insanlar mutluluğun resmidir benim fikrimce. Bu insanların anılarını, gülünç öykülerini ve de saflıklarını size anlatmak istiyorum. Birlikte mutlu olalım, gülelim diye.

Galaycılığın Osman Emi'nin kardeşi Palaz Ahmet Dayı'nın oğlu Hikmet Ağabey tam on yıl askerlik yapmış. Sık sık firar ettiğinden, askerlik süresi uzamış. Zavallı Palaz Ahmet Dayı. Oğluna para yetiremiyormuş. Her seferinde başka bir bahane bulup, adamcağızı inandırıp para istiyormuş. Yine bir gün parası bitmiş ve daha muzip bir bahane bulup mektup yazmış babasına;

"Baba, ben çok iyiyim. Vatan hizmeti inşallah yakında biter. Bu arada acele tarafından paraya ihtiyacım var. Buradan bir tren aldım. Onun parasını ödeyeceğim. Bundan sonra sırtımız yere gelmez. Tren hepimizi besler. Selamlar. Oğlun Hikmet."

Palaz Ahmet Dayı zevkten dört köşe olur, inanır ve parayı gönderir. Çevresindekilere de bu arada hava atmaya ihmal etmez;

"İçine edem yav, bizim oğlan Hekmat eskerde tren almış. Daha o gişinin yanında çalışmam. (O sırada kendisi, Kaymakamın odacısı) Daha ben nedem çalışmayı?"

Aradan günler geçer ve Hikmet Ağabey'in foyası ortaya çıkar. Tabii ki Palaz Ahmet Dayı da basar küfürü; "geçmiş tenekelinin çağası vay" diye.

★ ★ ★

Rahmetli Hüseyin Çelenk'i hepimiz tanırız. Hazırcevap ve güldürmesini seven bir insandı. Kendisini saygıyla anıyorum.

Bir gün, Darıgilin Havva Ablanın ineği öğürsek olmuş. Havva Abla da ineğini almış, Andiri'ye Topal Latif'in boğasına götürmüş. Bunu Hüseyin Dayı da görmüş. Aradan birkaç gün geçmiş, inek tekrar huysuzlanmış. Havva abla ineğini yine Andiri'ye götürmüş. Eve getirdikten sonra, öğlen vakti inek tekrar huysuzlanmış. En sonunda Havva Abla gelmiş, Hüseyin Dayı'ya danışmış;

"Hüseyin Efendi bu inek durmadan öğürsek olur. Sabah üzeri götürdüm, öğlen yine dönderdi. Nedem bu ineğe?" Hüseyin Dayı:

Sen nedesin bu ineğe Havva? Bu ineğe

heç bişey kâr etmez. En son bi çare var. Boğayı ineğin sırtına bağlayın, bir hafta elece dolassun."

★ ★ ★

Efendim Ağın'ın olayları, insanları anlatmakla bitmez. Bir de benim başımdan geçen ürkütücü ama sonunda beni bile güldüren bir olay var. Bu kış, Ağın'da çok sert geçti. Bu nedenle ilçe merkezine zaman zaman kurt indi. Bir akşam çarşıdan eve dönerken gece geç saatlerde mezbahanın önünde bir çift kurt önüme çıktı. Korkudan aklım başımdan gitmişti. Eve de az bir yol kalmıştı ama ben korkumdan o yoldan gidemedim. Tam Kavuncugilin derenin olduğu yeri dolaştım. Karakolun önünden eve inecektim ki, asker beni durdurdu ve kimlik sordu, bu saatte niye buradan geldiğimi sordu, ben de durumu anlattım ve eve gittim. Sabah olunca gelip, başımdan geçenleri Varol Ağabey'e (Varol Korkmaz) anlattım, o da kendi kafasından komik bir senaryo yarattı ve dostlarıma anlattı. Şimdi size olayı Varol Ağabey'in senaryosuna uyararak anlatacağım. İki kurt bana rast-

layınca ben adliye lojmanlarına doğru koşmuşum ve şöyle bağırırmışım:

"Savcı ağabey, hakim ağabey yetiştir. Beni kurtlar parçalıyor, tabancalarınızı alın da gelin."

Neyse oradan karakolun önüne gelince de nöbetçi asker bana "dur" ihtarında bulunmuş. Ben de bana doğrulmuş silahı görünce şöyle demişim:

"Esker ağabey beni tanımadın mı? Ben Almanya'da öğretmenlik yapan Ersan Hoca'nın oğluyum. Daha, size süt, yoğurt verirük ya. Elin ayağın öpem esker ağabey."

Ve Varol Ağabey'in bu yaratıcılığı sayesinde, bu ürkütücü olayın şokundan kısa sürede kurtulmayı başardım.

Amacım, bu yazıyı okurken sizlere güzel anlar yaşatıp, yüzlerinizdeki gülücüklerin eksilmemesini sağlamak ve Ağınlının espiiri anlayışını sizlere yansıtmaktır. Bundan sonra yazacağım yazılarımda da sizlere Ağın'dan olayları ve insanları anlatacağım. Sevgiyle ve dostça kalın.

Ağın 15/4/1992

DUYURU

Değerli Hemşehrilerimiz,
Saygıdeğer Okurlarımız.

AĞIN

DÜŞÜM VE SANAT DERGİSİ

Yirmibeş yıl önce kaynak olduğu gibi, Öncelikli ve ileri öğretim kurumlarına kaynakça ve ek bilgi başvuru kitabı olmaktadır.

Milli kütüphane ve Basın Kurumlarının arşivinde yer almaktadır.

Dergiye sahip olamayanlar tüm sayıları, sayısı eksik olanlar eksik sayıları isteyerek tamamlayıp ciltletmelidirler.

Çocuklarımıza ve gelecek kuşaklara bırakabileceğimiz en kıymetli hazinedir.

YAZI KURULU

OKUYUCU MEKTUPLARI

Ağın: 3 Haziran 1991

Sevgili arkadaşlarım,

Bir kaç gün önce de bir karalama yollamıştım. Ağın'a geçici olarak geldiğim için, yanımda hiç bir döküman ve notum yoktur. Şimdi bu karalamaları da yolluyorum, işe yarsa kullanın. Ersan'a haberler yazması için söyledim, olur dedi ya, bilmem.

Buralarda haber niteliğinde bir şeyler bulunuyor. Bağlar, özellikle amasyalar çok çok iyi, meyve yok, ceviz payam hak getire. Ot çok millet ot etmekten bıktı. Ekinler iyi, bu yılki göbek bolluğu, hiç görülmemiş, ben bile dört kez gittim boş dönmedim. En önemlisi; Berber Gencağa bana bir zarf gösterdi "bu ne" diye sordu. Muammer Niksarlı'nın Dernek başkanı İsmail Ercan'a yazdığı teşekkür kartı (Ağın Kültür ve Dayanışma Dernek Başkanı) adresi üzerine Gencağa'ya gelmişti. Zarfın üzerinde gideceği yer yazılmamıştı. Adres yerindeki Ağın... adına göre buraya gelmişti. Demekki Ankara PTT'si Ağın'ı bulmakta zorluk çakmemiş.

Dergiyi özlemle bekliyorum.

İsmail BEYDEMİR

Diyarbakır: 15 Şubat 1992

Vâkıf Can,

Yazı bulamıyoruz sözünüz beni çok korkuttu, aklıma geleni yazıyorum. Bu yazım biraz nostalji kokuyor ama, yazmaya kışkırtı ve de eski yazanlara saygı yönünden işe yarar sanıyorum. Uzun oldu ama daha kısaltmadım, her kişiye bir satırla bunca oldu. Tüm dergileri taradım A B C sırasına koydum, bir şeyler oldu işte, işinize yararsa kullanın.

İsmail BEYDEMİR

Not : Bu destan çok beğenildi, her yıl tekrarını diliyoruz.

AĞIN

Sayın Başkan

1992/2 dahil, elimde mevcuttur. Ağustos 1992 sonuna kadar olan abone bedeli İş Bankası Yenişehir Şb. hesabına yatırılmıştır. Binaenaleyh 3 ve 4 no'lu sayıları niye göndermiyorsunuz ki okuyak.

Nostaljik sözcükleri aklıma geldikçe bir kenara kaydediyorum. Halen 6 sayılık bulmaca stokum hazır. Bu 6x2=12 gece uyumayacağım demektir. İlkini takdim ediyorum, devamı gelecek. Çözümlerin müteakip sayılarda neşredilmesi ricasiyle gözlerinizi öptüm.

Beste çalışmaları sürüyor. Bir evvelki mektubumdaki hususlar yazı kurulunuzca uygun görülürse ben sevkiyata hazırım.

Bilvesile sevgiler, saygılar, başarılar.

İlhami TURAN

Karşıyaka: 25/4/1992

Ankara 6/5/1992

Sayın Dr. Vâkîf ÖZKUL,

"Özlem" adlı şiirimi gönderiyorum. Bundan önce de "Öykü" adlı bir şiir yollamıştım.

Ağın dergimize abone sayısını artırmak için çalışmalıyız. Ne güzel belirtmişsiniz.

İkinci 6 aylık abone ücreti "60.000" lirayı çek hesabına yatırdım.

Dergiler adresime düzenli gelmiyor. 3/92 sayılı dergi hâlâ elime geçmedi. Komşuda gördüm.

Derin saygı, sıcak sevgilerimle.

Osman Güler

Not: Bu tür aksamlar zaman zaman olmaktadır. Sebebini biz de bilmiyoruz. Tek imkânımız alınmadığı bildirilen sayıların yerine yenilerini gönderebilmektir.

AĞIN

YENİDEN DOĞUŞUN BİRİNCİ YILINDA

Dağı, taşı, ovası, uçan kuşu, havası ile; güzeller güzeli yurdumun, güzeller güzeli bir yöresidir Ağın. Saf, temiz doğu rüzgârlarının sertliğinde iç dünyası şekil bulmuş başı dik, mert insanlar yaşar burada!..

Kerdeşlik, dostluk nesilden nesile geçerek, Anadolu'dan başkente doğru yol almış ve buradaki Ağın'lıları da bir araya getirmiştir. İşte Ağın Dergisi Ağın'lının sesiyle doğmuş ve bugünlere gelmiştir. Böylece Ağın'lı olan, Ağın'lıya dost olan tüm insanların malı olmuştur. Ağın ne kadar özellikli ise, Ağın'lı da o kadar belirgin meziyetlerle doludur. Yurdun dört bucağında Ağın'lıyı seven, kucaklayan dostlarımız vardır. Öyleyse Ağın Dergisi, sevgi yüklü yüreklerin sesidir. Dost ellerin yazdığı, çizdiği bir dergidir. O'nu anlayan okur. Okuyan bu sevgi zincirine katılarak bize kuvvet olur...

Yeniden doğuşun birinci yılında, tüm sevenlerimize teşekkür ediyor, Ağın Dergisi'ne eserleriyle katılmalarını diliyoruz. Özünde olan güzellikleri sözünde, sazında, çizgisinde dile getirenlere ağıttır kapılarımız...

Daha nice güzel yıllara sizlerle ulaşmak dileğimizdir. Ağın Dergisi sevgi dolu ellerde büyüyecek, sevgi dolu yüreklerde şekil bulup çoğalacaktır. Ağın'lıya ve Ağın'lıyı sevenlere selâm olsun....

Not: Mektup ve yazı gönderen okuyucularımızdan tarih ve isim yazmalarını da rica ediyoruz.

AĞIN

Sayın Ağın Dergisi Yöneticileri,

6 yıldır Ağın İbrahim Uçkunkaya Lisesi'nde Kimya öğretmeni ve Müdür Yardımcısı olarak görev yapmaktayım. Çıkarılmış olduğunuz Ağın Dergisini ilgiyle izliyorum. Herşeyden önce sizleri böyle bir dergiyi çıkardığınız için kutluyorum. Ancak dergi Ağın'a biraz geç geliyor. Böylece dergide çıkan herhangi bir haberi iki ay gecikmeli öğreniyoruz.

Sizlerin de sürekli belirttiğiniz gibi, derginin devam edebilmesi için ve kalitesinin daha da artırılması için biz okuyucuların ilgi ve katkılarına mutlaka ihtiyaç vardır. Bu konuda kendimi de sorumlu hissederek ekteki "Ağın Şenlikleri" adlı yazımı ve hazırladığım bulmacayı gönderiyorum. Eğer yayınlarsanız bundan sonraki sayılar için de bulmacalar hazırlayıp gönderirim.

Saygılarımı sunar, başarılarınızın devamını dilerim.

Ali ŞAHİH

Ağın İbrahim Uçkunkaya Lisesi
Müdür Yardımcısı

ARAMIZDAN AYRILANLAR

- Gulunç gilin Osman Dayı'nın oğlu, emekli Töbank müdürlerinden Erdögan Aydoğmuş, 4. 12. 1992 Cuma akşamı geçirdiği kalp krizi sonucu Malatya'da vefat etmiştir.

Gürol KORKMAZ
Malatya

Sevgili arkadaşımıza Tanrı'dan rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

AĞIN

★ ★ ★

- Yüzbaşıgilden Nahiye Müdürü Merhum Ahmet Bey'in oğlu,

Pakize Okay, Nezaket Baytaş, Meliha Baytaş, Sami, Orhan ve Nevzat Yüzbaşıoğlu'nun ağabeyleri, Haluk ve İrfan yüzbaşıoğlu'nun babaları, Melek Hanım'ın eşi, birinci dönem AĞIN dergisinin şiir yazarlarından emekli hakim, sevgili ağabeyimiz Mustafa Yüzbaşıoğlu 25. 12. 1992 tarihinde İstanbul'da vefat ederek vasiyeti üzerine çok sevdiği Eski Hisar'da toprağa verilmiştir.

Kendisine Tanrı'dan rahmet tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

★ ★ ★

- Uzungil mahallesinden merhum komiser Fikri Bey'in hanımı, Saadet, İlhami ve Gündüz Turan ile Melahat Uzunoglu'nun anneleri, Kemal Niksar'ın ablası muhterem teyzemiz Şadiye Turan 29. 12. 1992 günü Ankara'da vefat etmiştir. Merhume'nin cenazesi, Cebeci Asrı mezarlığındaki rahmetli kocası Fikri Bey'in mezarına defnedilmiştir. Merhumeye Tanrı'dan rahmet tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

★ ★ ★

T.C.
AĞIN KAYMAKAMLIĞI
Yazı İşleri Müdürlüğü

13/1/1993

Temelinde, harcında AĞIN'lı hemşehrilerimizin sermayesi ve alnteri bulunan, ancak, ekonomik bazı talihsizlikler nedeniyle el değıştiren AĞIN-DERİCİLİK A. Ş.'ne ait FABRİKA, Elazığ Valisi Sayın Doğan ÜNLÜSOY'un 250 milyon liralık maddi katkıları ve teşvikleri sayesinde Kaymakamlığımız koordinatörlüğünde Kurulacak bir Anonim Şirket tarafından, yeniden AĞIN'a mal edilmek üzere satın alınacaktır.

AĞIN'ın kalkınması ve "GÖÇÜN DURDURULMASI" için fabrikanın üretime sokulması ve istihdam alanı yaratılması Ağın için bir çare ve zorunluluktur.

Fabrika, alacaklı Elibank ve Türkiye Sınai Kalkınma Bankasından çok ideal ödeme şartları ile satın alınabilecektir.

Fabrikayı satınalmak üzere Kaymakamlığımız koordinatörlüğünde kuruluş çalışmaları başlatılan AĞIN TARIM ve HAYVAN ÜRÜNLERİ, MADENCİLİK, İNŞAAT ÜRETİM ve PAZARLAMA A. Ş.'ti 1 Milyar lira sermayeli olacaktır. Bunun 250 milyon lirası Elazığ Özel İdaresi, 250 Milyon lirası Ağın Belediyesi tarafından karşılanacak, 500 Milyon liralık bölümü de Ağın'lı hemşehrilerimizin olacaktır.

1 hissenin değeri 1 milyon liradır. İsteyen, dilediği kadar hisse alabilecektir.

Bu girişimimizi bütün hemşehrilerimizin sahipleneceğine ve destekleyeceklerine inanıyorum.

SAYGILARIMLA...

Hurşit KUŞ
AĞIN KAYMAKAMI

ŞİRKETE AIT BANKA HESAP NUMARASI

AĞIN ZİRAAT BANKASI

304-210